

UREDBA (EU) št. 376/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 3. aprila 2014****o poročanju, analizi in spremljanju dogodkov v civilnem letalstvu, spremembi Uredbe (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta in uredb Komisije (ES) št. 1321/2007 in (ES) št. 1330/2007****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zagotoviti bi bilo treba visoko splošno raven varnosti v civilnem letalstvu v Uniji ter storiti vse, da se zmanjša število nesreč in incidentov z namenom okrepiti zaupanje javnosti v letalski promet.
- (2) Delež smrtnih nesreč v civilnem letalstvu se v zadnjem desetletju ni bistveno spremenil. Kljub temu bi se zaradi napovedanega povečanja prometa in vse večje tehnične zahtevnosti zrakoplovov v naslednjih desetletjih število nesreč utegnilo povečati.
- (3) Cilj Uredbe (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je preprečevanje nesreč s pospeševanjem hitrega izvajanja učinkovitih in kakovostnih preiskav v zvezi z varnostjo. Ta uredba ne bi smela ovirati postopka preiskav nesreče in incidenta, ki jih vodijo nacionalni organi za preiskave v zvezi z varnostjo, kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 996/2010. Ob nesreči ali resnem incidentu velja za uradna obvestila o dogodkih tudi Uredba (EU) št. 996/2010.
- (4) Obstoječi zakonodajni akti Unije, zlasti Uredba (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ in njeni izvedbeni predpisi, nalagajo obveznosti določenim organizacijam, da vzpostavijo sisteme poročanja o dogodkih v okviru njihovega sistema upravljanja varnosti. Skladnost z Uredbo (ES) št. 216/2008 in njenimi izvedbenimi predpisi ne bi smela pomeniti, da so organizacije oproščene upoštevanja te Uredbe. Skladnost s to uredbo prav tako ne bi smela pomeniti, da so organizacije oproščene upoštevanja Uredbe (ES) št. 216/2008 in njenih izvedbenih predpisov. Vendar pa to ne bi smelo povzročiti vzpostavitve dveh vzporednih sistemov poročanja, Uredbo (ES) št. 216/2008, njene izvedbene akte in to uredbo pa bi bilo treba razumeti, kot da se medsebojno dopolnjujejo.
- (5) Izkušnje kažejo, da pred nesrečami pogosto pride do številnih incidentov v zvezi z varnostjo in drugih pomanjkljivosti, ki opozarjajo na obstoj tveganj za varnost. Informacije v zvezi z varnostjo so torej pomemben vir ugotavljanja možnih tveganj za varnost. Poleg tega je sposobnost pridobivanja spoznanj iz nesreče sicer ključnega pomena, vendar je bilo ugotovljeno, da so povsem reaktivni sistemi omejujoči pri omogočanju nadaljnega uvajanja izboljšav. Zato bi bilo treba reaktivne sisteme dopolniti s proaktivnimi sistemi, ki bi uporabljali druge vrste informacij v zvezi z varnostjo, da bi spodbudili učinkovite izboljšave varnosti v letalstvu. Unija, njene države

⁽¹⁾ UL C 198, 10.7.2013, str. 73.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. marca 2014.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o preiskavah in preprečevanju nesreč in incidentov v civilnem letalstvu ter razveljavitvi Direktive 94/56/ES (UL L 295, 12.11.2010, str. 35).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu in razveljavitvi Direktive Sveta 91/670/EGS, Uredbe (ES) št. 1592/2002 in Direktive 2004/36/ES (UL L 79, 19.3.2008, str. 1).

članice, Evropska agencija za varnost v letalstvu (v nadaljnjem besedilu: Agencija) in organizacije bi morale prispevati k izboljšanju varnosti v letalstvu z vzpostavitvijo bolj proaktivnih in na dokazih temelječih varnostnih procesov, ki so usmerjeni v preprečevanje nastanka nesreč na podlagi analize vseh zadevnih informacij v zvezi z varnostjo, vključno z informacijami o dogodkih v civilnem letalstvu.

- (6) Za izboljšanje varnosti v letalstvu bi bilo treba poročati, zbirati, shranjevati, varovati, izmenjavati, razširjati in analizirati ustrezne informacije v zvezi z varnostjo v civilnem letalstvu ter izvajati ustrezne varnostne ukrepe na podlagi zbranih informacij. Ta proaktivni in na dokazih temelječ pristop bi morali uporabiti ustrezni organi držav članic za varnost v letalstvu, organizacije v okviru svojega sistema upravljanja varnosti in Agencija.
- (7) Zahteve, uvedene za organizacije v zvezi s poročanjem o dogodkih, bi morale biti sorazmerne z velikostjo zadevne organizacije in obsegom njenih dejavnosti. Zato bi lahko zlasti manjše organizacije imele možnost, da združijo ali povežejo funkcije v zvezi z obravnavanjem dogodkov v organizaciji, da naloge v zvezi s poročanjem o dogodkih opravljajo skupaj z drugimi organizacijami iste vrste ali da zbiranje, vrednotenje, obdelavo, analizo in shranjevanje podrobnosti o dogodkih oddajo specializiranim zunanjim izvajalcem, ki jih odobrijo pristojni organi držav članic. Takšni izvajalci bi morali upoštevati načela o varstvu in zaupnosti iz te uredbe. Zunanja organizacija bi morala ohraniti ustrezen nadzor nad nalogami, oddanimi zunanjim izvajalcem, ter imeti končno odgovornost za izvajanje zahtev, določenih s to uredbo.
- (8) Zagotoviti je treba, da letalski uslužbenci, ki delajo na terenu, redno poročajo o dogodkih, ki resno ogrožajo varnost v letalstvu. Sisteme obveznega poročanja bi morali dopolnjevati sistemi prostovoljnega poročanja, oboji pa bi morali posameznikom omogočiti poročanje o podrobnostih dogodkov, povezanih z varnostjo v letalstvu. V organizacijah, Agenciji in pristojnih organih držav članic bi bilo treba vzpostaviti sisteme obveznega in prostovoljnega poročanja. Zbrane informacije bi bilo treba poslati organu, ki je pristojen za ustrezni nadzor, da bi zagotovili večjo varnost v letalstvu. Organizacije bi morale analizirati te dogodke, ki bi lahko vplivali na varnost, da bi opredelile tveganja za varnost in sprejele ustrezne korektivne ali preventivne ukrepe. Organizacije bi morale prve rezultate svojih analiz poslati pristojnim organom svojih držav članic ali Agenciji, poslati pa bi jim morale tudi končne rezultate analize, če ti rezultati ugotovijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu. Pristojni organi držav članic in Agencija bi morali vzpostaviti podoben postopek za tiste dogodke, o katerih so neposredno obveščeni, ter ustrezno spremljati ocenjevanje organizacije in vse izvedene korektivne ali preventivne ukrepe.
- (9) Osebe, ki dela na različnih področjih civilnega letalstva ali je drugače povezano z letalstvom, je priča dogodkom, ki so pomembni za preprečevanje nesreč. Zato bi morali imeti dostop do sredstev, ki bi jim omogočila poročanje o takih dogodkih, zagotovljena pa bi morala biti njihova zaščita. Da bi osebe spodbujali k poročanju o dogodkih ter jim omogočili, da bi bolj cenili pozitiven učinek poročanja na varnost v letalstvu, bi jih bilo treba redno obveščati o ukrepih, sprejetih v okviru sistema poročanja o dogodkih.
- (10) Nevarnosti in tveganja, povezana z zahtevnimi zrakoplovi na motorni pogon, se zelo razlikujejo od tistih, povezanih z drugimi vrstami zrakoplovov. Čeprav bi moralo biti torej v tej uredbi urejeno celotno področje letalstva, bi morale biti obveznosti v tej uredbi sorazmerne s področjem dejavnosti in kompleksnostjo različnih vrst zrakoplovov. V skladu s to uredbo bi morala za podatke o dogodkih, povezanih z zrakoplovi, ki ne spadajo med zahtevne zrakoplove na motorni pogon, veljati obveznosti poenostavljenega poročanja, ki bolj ustrezajo tej vrsti letalstva.
- (11) Treba bi bilo spodbujati razvoj drugih sredstev za zbiranje informacij v zvezi z varnostjo, in sicer poleg sistemov, ki jih predpisuje ta uredba, da bi zbrali dodatne informacije, ki bi lahko prispevale k večji varnosti v letalstvu. Kadar imajo v organizacijah obstoječe in dobro delujoče sisteme zbiranja informacij v zvezi z varnostjo, bi jim bilo treba omogočiti nadaljnjo uporabo teh sistemov poleg sistemov, ki bi morali biti vzpostavljeni za namene te uredbe.
- (12) Organi za preiskave v zvezi z varnostjo in vsi organi, ki so zadolženi za varnost v civilnem letalstvu v Uniji, bi morali imeti neomejen dostop do zbranih podrobnosti o dogodkih in poročil o dogodkih, ki jih hranijo njihove države članice, da bi se lahko v okviru izpolnjevanja svojih nadzornih obveznosti odločili, katere dogodke bi bilo treba preiskati z varnostnega vidika, ter ugotovili, katere izkušnje so pomembne za varnost v letalstvu in lahko prispevajo k izpolnjevanju obveznosti nadzora.
- (13) Bistveno je zagotoviti visoko kakovostne in popolne podatke, saj lahko analize in trendi na podlagi netočnih podatkov dajo zavajajoče rezultate in usmerijo prizadevanja tja, kjer ukrepanje ni primerno. Pri netočnih podatkih poleg tega obstaja nevarnost izgube zaupanja v informacije, ki prihajajo iz sistemov poročanja o dogodkih. Da bi zagotovili kakovost poročil o dogodkih in olajšali njihovo celovitost, bi morala ta poročila vsebovati določene minimalne informacije, ki pa se lahko razlikujejo glede na kategorijo dogodka. Poleg tega bi bilo treba izvajati

postopke za preverjanje kakovosti informacij ter preprečevanje neskladnosti med poročilom o dogodku in podrobnostmi o dogodku, ki so bile prvotno zbrane. Ob podpori Komisije bi bilo treba pripraviti tudi ustrezne smernice, zlasti zaradi zagotavljanja kakovosti in omogočanja popolnosti podatkov ter skladnega in enotnega vključevanja podatkov v podatkovne baze. Treba bi bilo organizirati tudi delavnice, zlasti s strani Komisije, da bi zagotovili potrebno podporo.

- (14) Komisija bi morala izdelati skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj, ki bi zagotavljal identifikacijo hitrih ukrepov, potrebnih za obravnavo posameznih dogodkov, ki pomenijo veliko varnostno tveganje. Ta sistem bi moral ob obravnavi zbirnih informacij tudi omogočati opredeliti, katera so ključna področja tveganja. Takšen sistem bi moral biti zadevnim organom v pomoč pri ocenjevanju dogodkov in ugotavljanju, kam morajo usmeriti svoja prizadevanja. Skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj bi moral omogočati povezan in usklajen pristop k obvladovanju tveganj v celotnem evropskem letalskem sistemu, da bi lahko organizacije, države članice, Komisija in Agencija glavno pozornost namenile usklajenim prizadevanjem za izboljšanje varnosti.
- (15) Skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj bi moral na podlagi zbirnih informacij z evropskega vidika tako omogočiti opredelitev ključnih področij tveganja v Uniji kot tudi podpirati delo, opravljeno na področju Evropskega programa za varnost v letalstvu in Evropskega načrta za varnost v letalstvu. Komisija bi morala zagotoviti ustrezno podporo dosledni in enotni klasifikaciji tveganj v državah članicah.
- (16) Zaradi lažje izmenjave informacij bi morala biti poročila o dogodkih shranjena v podatkovnih bazah, ki bi bile skladne z Evropskim koordinacijskim centrom za obvezno poročanje o letalskih nesrečah (Eccairs) (programska oprema, ki jo uporabljajo vse države članice in evropska centralna podatkovna baza za shranjevanje poročil o dogodkih) in taksonomijo ADREP (taksonomija Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO)), ki se uporablja tudi za programsko opremo Eccairs). Agencija in Komisija bi morali zagotavljati tehnično podporo za interoperabilnost sistemov.
- (17) Organizacije bi morale poročila o dogodkih, ki temeljijo na podrobnostih o dogodkih, zbranih v skladu z obveznimi in, kjer je ustrezno, sistemi prostovoljnega poročanja, hraniti v eni ali več podatkovnih bazah. Kompleksnost podatkovne baze bi lahko bila sorazmerna z velikostjo zadevne organizacije in/ali njenim pomenom za cilje te uredbe, vsebovati pa bi morala vsaj podatkovno datoteko z običajnimi in, kjer je ustrezno, posebnimi obveznimi podatkovnimi polji.
- (18) Kadar je v dogodek vpleten zrakoplov, ki je registriran v državi članici, ali ki ga upravlja podjetje s sedežem v državi članici, bi bilo treba o tem dogodku poročati, tudi če se je zgodil izven ozemlja te države članice.
- (19) Informacije o dogodkih bi si bilo treba izmenjavati znotraj Unije, da bi izboljšali odkrivanje dejanskih ali možnih nevarnosti. Taka izmenjava informacij bi morala omogočiti državam članicam dostop do vseh informacij o dogodkih, ki se zgodijo na njihovem ozemlju ali v njihovem zračnem prostoru in o katerih se obvesti drugo državo članico. Poleg tega bi tako lahko Agencija imela natančne informacije o dogodkih in dostop do vseh poročil o dogodkih, zbranih v Uniji, da bi po potrebi lahko sprejeli korektivne ukrepe, s katerimi bi se odzvali na tveganja, ugotovljena v Uniji. Taka izmenjava informacij bi omogočala pristojnim organom držav članic pridobivanje natančnih informacij o dogodkih v svojem zračnem prostoru, s čimer se jim omogoči, da po potrebi sprejmejo korektivne ukrepe, s katerimi bi se odzvali na tveganje, ugotovljeno na njihovem ozemlju.
- (20) Cilj izmenjave informacij o dogodkih bi moral biti preprečevanje nesreč in incidentov v letalstvu. Ne bi se smel uporabljati za pripisovanje krivde ali odgovornosti ter določanja ravni varnosti.
- (21) Najučinkovitejši način, da se zagotovi izmenjava velike količine informacij v zvezi z varnostjo med državami članicami, Komisijo in Agencijo, je evropska centralna podatkovna baza, do katere pa morajo imeti države članice, Komisija in Agencija neomejen dostop.
- (22) Vse informacije v zvezi z varnostjo iz poročil o dogodkih, zbranih v Uniji, bi bilo treba pravočasno prenesti v evropsko centralno podatkovno bazo. Vključene bi morale biti zbrane informacije o incidentih, pa tudi informacije o nesrečah in resnih incidentih, za katere je bila na podlagi Uredbe (EU) št. 996/2010 opravljena preiskava.
- (23) Ta uredba bi se morala uporabljati za informacije o dogodkih, ki so shranjene v podatkovnih bazah organizacij, držav članic ali Agencije.

- (24) Vse informacije v zvezi z varnostjo, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza, bi morale biti dostopne subjektom, ki so zadolženi za varnost v civilnem letalstvu v Uniji, vključno z Agencijo, ter organom, ki so odgovorni za preiskovanje nesreč in incidentov v Uniji.
- (25) Zainteresirane strani lahko ob upoštevanju pravil o zaupnosti takšnih informacij in anonimnosti vpletenih oseb zahtevajo dostop do določenih informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza.
- (26) Ker nacionalne kontaktne točke najbolje poznajo zainteresirane strani s sedežem v zadevni državi članici, bi morala vsaka nacionalna kontaktna točka obravnavati zahteve zainteresiranih strani s sedežem na ozemlju svoje države članice. Zahteve zainteresiranih strani iz tretjih držav ali mednarodnih organizacij pa bi morala obravnavati Komisija.
- (27) Informacije, ki jih vsebujejo poročila o dogodkih, bi morale biti analizirane in opredeljena bi morala biti varnostna tveganja. Za izboljšanje varnosti v letalstvu bi bilo treba posledično opredeliti kakršne koli primerne ukrepe in jih pravočasno izvesti. Informacije o analizi dogodkov in spremljanju bi bilo treba razširjati znotraj organizacij, pristojnih organov držav članic in Agencije, saj so povratne informacije o sporočenih dogodkih za posameznike dobra spodbuda k poročanju o dogodkih. Kadar je pomembno in mogoče, bi bilo treba informacije o analizi dogodkov in spremljanju posredovati tudi posameznikom, ki o dogodkih neposredno poročajo pristojnim organom držav članic ali Agenciji. Takšne povratne informacije bi morale biti v skladu s pravili o zaupnosti ter zaščititi poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku iz te uredbe.
- (28) Ta uredba bi morala pomagati državam članicam, Agenciji in organizacijam pri obvladovanju varnostnih tveganj v letalstvu. Sisteme upravljanja varnosti v organizacijah dopolnjujejo sistemi upravljanja varnosti držav članic in Agencije. Organizacije obvladujejo varnostna tveganja, povezana z njihovimi posebnimi dejavnostmi, pristojni organi držav članic in Agencija pa varnostna tveganja za letalske sisteme za vse države članice oziroma Unije v celoti, pri čemer obravnavajo pogosta varnostna tveganja v letalstvu v zadevni državi članici ali na ravni Unije. Odgovornosti Agencije in pristojnih organov držav članic ne bi smele razbremeniti organizacij njihove neposredne odgovornosti za upravljanje varnosti izdelkov in storitev, ki jih ponujajo. Zato bi morale organizacije zbirati in analizirati informacije o dogodkih, da bi odkrile in zmanjšale nevarnosti, povezane s svojimi dejavnostmi. Prav tako bi morale oceniti s tem povezana varnostna tveganja in zagotoviti sredstva za sprejetje takojšnjih in primernih ukrepov za njihovo zmanjšanje. Celotni proces bi moral nadzorovati ustrezen pristojni organ, ki bi moral po potrebi zahtevati sprejetje dodatnih ukrepov, da bi ustrezno odpravili varnostne pomanjkljivosti. Pristojni organi držav članic in Agencija bi morali po drugi strani dopolnjevati sisteme upravljanja varnosti v organizacijah na državni oziroma evropski ravni.
- (29) Pri odločanju o tem, kateri ukrep bodo vključile v državni varnostni program in državni varnostni načrt, bi morale države članice uporabiti informacije iz zbranih poročil o dogodkih in njihove analize ter tako poskrbeti, da bodo ukrepi objektivno utemeljeni. Varnostni programi držav in njihovi državni varnostni načrti na evropski ravni dopolnjujeta Evropski program za varnost v letalstvu in Evropski načrt za varnost v letalstvu.
- (30) Ker države članice ne morejo zadovoljivo izboljšati varnosti v letalskem prometu, saj so sistemi poročanja, ki jih upravljajo posamezne države članice same zase, manj učinkoviti od usklajene mreže z izmenjavo informacij, ki omogoča prepoznavanje možnih varnostnih problemov in ključnih področij tveganj na ravni Unije, bi bilo treba zaradi učinkovitejšega preprečevanja letalskih nesreč in incidentov analizo na nacionalni ravni dopolniti z analizo in spremljanjem na ravni Unije. To nalogo bi moralo na ravni Unije izvajati omrežje analitikov varnosti v letalstvu ob usklajevanju z Agencijo in Komisijo. Navedeno omrežje lahko soglasno sklene, da na svoje sestanke povabi tudi druge opazovalce, vključno z zaposlenimi v industriji ali njenimi predstavniki.
- (31) Evropski program za varnost v letalstvu in Evropski načrt za varnost v letalstvu bi se morala opirati na delo omrežja analitikov varnosti v letalstvu zlasti pri določanju ukrepov, ki bi jih bilo treba izvesti na ravni Unije na podlagi dokazov.
- (32) Širši javnosti bi bilo treba zagotoviti splošne zbirne informacije o stopnji varnosti v letalstvu v državah članicah in Uniji. Te informacije bi morale zajemati zlasti trende in analize, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe v državah članicah, kot tudi zbirne informacije o vsebini evropske centralne podatkovne baze. Te informacije o stopnji varnosti se lahko zagotovijo z objavo kazalnikov uspešnosti na področju varnosti.

- (33) Sistem varnosti v civilnem letalstvu temelji na povratnih informacijah ter izkušnjah iz nesreč in incidentov. Poročanje o dogodkih in uporaba informacij o dogodkih za izboljšanje varnosti sta odvisna od odnosa zaupanja med poročevalcem in subjektom, ki je odgovoren za zbiranje in oceno informacij. Pri tem je treba strogo uporabljati pravila o zaupnosti. Namen varovanja informacij v zvezi z varnostjo pred neustrezno uporabo in omejitve dostopa do evropske centralne podatkovne baze, ki velja izključno za zainteresirane strani, ki sodelujejo pri izboljšanju varnosti v civilnem letalstvu, je zagotoviti stalno razpoložljivost informacij v zvezi z varnostjo, da je mogoče sprejeti primerne in pravočasne preventivne ukrepe ter izboljšati varnost v letalstvu. V tem smislu bi bilo treba občutljive informacije v zvezi z varnostjo ustrezno zaščititi in za njihovo zbiranje poskrbeti tako, da se v sistemih poročanja o dogodkih zagotovi njihova zaupnost, zaščititi njihov vir in zagotovi zaupanje osebja v civilnem letalstvu. Sprejeti bi bilo treba ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so informacije, zbrane v sistem poročanja o dogodkih, zaupne in za omejitve dostopa do evropske centralne podatkovne baze. Nacionalna pravila o svobodi obveščanja bi morala upoštevati potrebno zaupnost teh informacij. Zbrane informacije bi bilo treba ustrezno zaščititi pred nepooblaščenno uporabo ali razkritjem. Uporabljati bi jih bilo treba izključno za ohranjanje ali izboljšanje varnosti v letalstvu in ne za pripisovanje krivde ali odgovornosti.
- (34) Da bi v sistemu za poročanje o dogodkih v organizaciji zaposlenim ali pogodbenemu osebju zagotovili zaupnost, bi bilo treba informacije, vsebovane v poročilih o dogodkih, ustrezno zaščititi in smeli bi jih uporabljati le za ohranjanje ali izboljšanje varnosti v letalstvu. Notranja pravila "kulture pravičnosti", ki jih na podlagi te uredbe sprejmejo organizacije, bi morala zlasti prispevati k uresničevanju tega cilja. Učinkovit način za uresničitev tega cilja bi bila lahko tudi omejitev prenosa osebnih podatkov ali informacij, ki bi lahko omogočile razkritje identitete poročevalca ali drugih oseb, omenjenih v poročilu o dogodku, z jasno ločitvijo oddelkov, ki obravnavajo poročila o dogodkih, in ostalim delom organizacije.
- (35) Poročevalca ali osebo, ki je omenjen v poročilih o dogodku, bi bilo treba ustrezno zaščititi. V tem smislu bi morala biti poročila o dogodkih anonimna, podrobnosti o identiteti poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku, pa ne bi smele biti zavedene v podatkovnih bazah.
- (36) Poleg tega bi moral sistem civilnega letalstva spodbujati „kulturo varnosti“, kar bi olajšalo spontano poročanje o dogodkih in tako pospešilo uvajanje načela „kulture pravičnosti“. „Kultura pravičnosti“ je ključni element širšega pojma „kultura varnosti“, ki je temelj zanesljivega sistema upravljanja varnosti. Okolje, v katerem veljajo načela „kulture varnosti“, ne bi smelo preprečiti izvedbe ukrepov, kateri so potrebni za ohranjanje ali izboljšanje stopnje varnosti v letalstvu.
- (37) „Kultura pravičnosti“ bi morala posameznike spodbujati k poročanju o informacijah, povezanih z varnostjo. Ne bi pa jih smelo odvezati njihovih običajnih odgovornosti. Zato se zaposlenih in pogodbenega osebja ne bi smelo nikakor oškodovati zaradi informacij, ki so jih zagotovili na podlagi te uredbe, razen v primerih namerne kršitve ali očitnega, hudega in resnega neupoštevanja očitnega tveganja ter resnega pomanjkanja poklicne odgovornosti, ki bi narekovala takšno ukrepanje, ki je očitno potrebno v danih okoliščinah, kar bi povzročilo predvidljivo škodo osebi ali premoženju ali resno ogrozilo stopnjo varnosti v letalstvu.
- (38) Da bi spodbudili poročanje o dogodkih, bi bilo treba poleg poročevalcev zaščititi tudi osebe, ki so omenjene v zadevnem poročilu o dogodku. Vendar takšna zaščita ne bi smela oprostiti teh oseb dolžnosti poročanja na podlagi te uredbe. Zlasti bi morala oseba, omenjena v poročilu o dogodku, ki bi bila sama dolžna poročati o tem dogodku, vendar tega namenoma ne bi storila, izgubiti pravico do zaščite in biti kaznovana na podlagi te uredbe.
- (39) Brez poseganja v nacionalno kazensko pravo in ustrezno sodno varstvo je pomembno, da se jasno določi meja, ki ščiti poročevalca in druge osebe, omenjene v poročilih o dogodku, pred oškodovanjem ali preganjanjem.
- (40) Da bi okrepili zaupanje posameznikov v sistem, bi morala biti obravnava poročil o dogodkih organizirana tako, da bi bila v skladu s spodbujanjem „kulture pravičnosti“ ustrezno zavarovana zaupnost identitete poročevalca in drugih oseb, omenjenih v poročilu o dogodku. Če je le mogoče, naj bi tako omogočili vzpostavitev sistema za neodvisno obravnavo dogodkov.

- (41) Pomembno vlogo pri ugotavljanju varnostnih tveganj in pomanjkljivosti ima osebje organizacij, pristojnih organov držav članic in Agencije, ki sodeluje pri oceni, obdelavi ali analizi dogodkov. Izkušnje kažejo, da analiza dogodkov, potem ko se je nesreča že zgodila, omogoča prepoznati tveganja in pomanjkljivosti, ki jih sicer ne bi zaznali. Mogoče je, da se osebe, ki sodelujejo pri oceni, obdelavi ali analizi dogodkov, bojijo možnih posledic v obliki pregona s strani sodnih organov. Brez poseganja v nacionalno kazensko pravo in ustrezno sodno varstvo države članice ne bi smele sprožiti postopka proti osebam, ki so v pristojnih organih držav članic vključene v oceno, obdelavo ali analizo dogodkov in v okviru svojih nalog sprejmejo odločitve, za katere se pozneje izkaže, da so bile zmotne ali neučinkovite, čeprav so bile, ko so bile sprejete, glede na tedaj dostopne informacije sorazmerne in ustrezne.
- (42) Zaposleni in pogodbeno osebje bi morali imeti možnost prijaviti kršitve načel, ki urejajo njihovo zaščito v skladu s to uredbo, in zaradi tega ne bi smeli biti kaznovani. Države članice bi morale opredeliti posledice, ki jih bodo nosili tisti, ki so kršili načela zaščite poročevalca in drugih oseb, omenjenih v poročilu o dogodku, ter po potrebi predvideti pravna sredstva ali uvesti kazni.
- (43) Posameznike lahko od poročanja o dogodkih odvrča strah pred samoobdolžitvijo in možnimi posledicami v obliki pregona s strani sodnih organov. Cilje te uredbe je mogoče doseči brez nepotrebne vmešavanja v pravosodni sistem držav članic. Zato je primerno določiti, da zaradi nenaklepnih ali nenamernih kršitev zakona, na katere so organi držav članic opozorjeni le s poročanjem v skladu s to uredbo, ne bi smeli sprožiti disciplinskih, upravnih ali sodnih postopkov, razen če veljavno nacionalno kazensko pravo določa drugače. Ta prepoved pa ne bi smela zajemati pravic tretjih strani do sprožitve civilnih postopkov, za katero bi morala veljati le nacionalna zakonodaja.
- (44) Vendar pa bi morale v okviru razvoja „kulture pravičnosti“ države članice ohraniti možnost, da prepoved uporabe poročil o dogodkih kot dokazov proti poročevalcem v upravnih in disciplinskih postopkih razširijo tudi na civilne ali kazenske postopke.
- (45) Poleg tega bi bilo treba sodelovanje med varnostnimi in sodnimi organi okrepiti in formalizirati s predhodnimi dogovori med njimi, ki bi morali spoštovati ravnotežje med različnimi vpletenimi javnimi interesi ter zlasti zjemati na primer dostop in uporabo poročil o dogodkih, ki jih vsebujejo nacionalne podatkovne baze.
- (46) Da bi podprli razširjene pristojnosti Agencije na podlagi te uredbe, bi morala imeti Agencija na voljo dovolj virov za opravljanje dodatnih nalog, ki so ji dodeljene.
- (47) Za namen dopolnitve ali spremembe te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da sprejme akte v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (48) Komisija bi se morala pri uporabi te uredbe posvetovati z Agencijo in omrežjem analitikov varnosti v letalstvu iz te uredbe.
- (49) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (50) Pri uporabi te uredbe bi bilo treba v celoti upoštevati pravila o obdelavi podatkov in varstvu posameznikov, ki jih določata Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES ⁽²⁾ ter Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Pri uporabi te uredbe bi bilo treba v celoti upoštevati pravila o dostopu do podatkov, kakor jih

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi pravil in splošnih načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih EU in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

določa Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾, razen kar zadeva razširjanje podatkov in informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza in so zaščiteni skladno s strožjimi pravili iz te uredbe.

- (51) Kazni bi se morale zlasti uporabiti za kaznovanje vsake osebe ali subjekta, ki v nasprotju s to uredbo zlorabi informacije, ki jih štiti ta uredba; dejanj, ki oškodujejo poročevalca ali druge osebe, omenjene v poročilu o dogodku, razen v primerih, kadar se uporabljajo izjeme, določene v tej uredbi; ne zagotovi okolja, v katerem je mogoče zbiranje podrobnosti o dogodkih; ne analizira zbranih informacij ali ne sprejme ukrepov za odpravo ugotovljenih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti ali ne izmenjuje informacij, zbranih na podlagi te uredbe.
- (52) Ker cilja te uredbe, namreč določitve skupnih predpisov na področju poročanja o dogodkih v civilnem letalstvu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi vseevropske razsežnosti in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (53) Uredbo (EU) št. 996/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (54) Direktivo 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Uredbo Komisije (ES) št. 1321/2007 ⁽³⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 1330/2007 ⁽⁴⁾ bi bilo zato treba razveljaviti.
- (55) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 so bila opravljena posvetovanja z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je 10. aprila 2013 podal mnenje ⁽⁵⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilji

1. Cilj te uredbe je izboljšanje varnosti v civilnem letalstvu z zagotavljanjem, da so ustrezne informacije v zvezi z varnostjo v civilnem letalstvu sporočene, zbrane, shranjene, varovane, izmenjane, razširjane in analizirane.

Ta uredba zagotavlja:

- (a) da se po analizi zbranih informacij po potrebi pravočasno izvedejo varnostni ukrepi;
- (b) stalno razpoložljivost informacij v zvezi z varnostjo z vzpostavitvijo pravil glede zaupnosti in pravilne uporabe informacij ter z usklajeno in večjo zaščito poročevalcev in oseb, omenjenih v poročilih o dogodku, in
- (c) da se tveganja za varnost v letalstvu upoštevajo in obravnavajo tako na ravni Unije kot na nacionalni ravni.
2. Edini namen poročanja o dogodkih je preprečevanje nesreč in incidentov, ne pa pripisovanje krivde ali odgovornosti.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

⁽²⁾ Direktiva 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2003 o poročanju o dogodkih v civilnem letalstvu (UL L 167, 4.7.2003, str. 23).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1321/2007 z dne 12. novembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za vključitev informacij o dogodkih v civilnem letalstvu, izmenjanih v skladu z Direktivo 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta, v centralno podatkovno bazo (UL L 294, 13.11.2007, str. 3).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1330/2007 z dne 24. septembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za razširjanje informacij zainteresiranim strankam o dogodkih v civilnem letalstvu iz člena 7(2) Direktive 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 295, 14.11.2007, str. 7).

⁽⁵⁾ UL C 358, 7.12.2013, str. 19.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „poročevalec“ pomeni fizično osebo, ki poroča o dogodku ali informacijah v zvezi z varnostjo na podlagi te uredbe;
2. „zrakoplov“ pomeni vsako napravo, ki se lahko obdrži v atmosferi zaradi reakcije zraka, razen reakcije zraka na zemeljsko površino;
3. „incident“ pomeni incident v smislu Uredbe (EU) št. 996/2010;
4. „resni incident“ pomeni resni incident v smislu Uredbe (EU) št. 996/2010;
5. „nesreča“ pomeni nesrečo v smislu Uredbe (EU) št. 996/2010;
6. „informacije brez osebnih podatkov“ pomeni informacije iz poročil o dogodkih, iz katerih so bili odstranjeni vsi osebni podatki, npr. imena ali naslovi fizičnih oseb;
7. „dogodek“ pomeni kateri koli dogodek v zvezi z varnostjo, ki ogroža ali ki bi lahko, če se ne odpravi ali če ni obravnavan, ogrozil zrakoplov, osebe v njem ali katero koli drugo osebo in ki zlasti vključuje nesrečo ali resni incident;
8. „organizacija“ pomeni katero koli organizacijo, ki zagotavlja letalske izdelke in/ali zaposluje osebe oziroma z njimi sklepa pogodbe ali uporablja storitve navedenih oseb, ki morajo v skladu s členom 4(6) poročati o dogodkih;
9. „anonimizacija“ pomeni postopek, pri katerem se iz poročil o dogodkih odstranijo vsi osebni podatki v zvezi s poročevalcem in osebami, omenjenimi v poročilu o dogodku, ter vse podrobnosti, vključno z imenom organizacije ali organizacij, udeleženi v dogodku, ki bi lahko razkrile identiteto poročevalca ali tretje osebe ali bi bilo na podlagi poročila o dogodku mogoče o njej sklepati;
10. „nevarnost“ pomeni stanje ali predmet, ki lahko povzroči smrt ali poškodbe osebe, poškoduje opremo ali konstrukcijo, izgubo materiala ali zmanjšanje zmožnosti osebe za opravljanje predpisanih nalog;
11. „organ za preiskave v zvezi z varnostjo“ pomeni stalni nacionalni organ za preiskave v zvezi z varnostjo v civilnem letalstvu, ki izvaja ali nadzoruje preiskave v zvezi z varnostjo iz člena 4 Uredbe (EU) št. 996/2010;
12. „kultura pravičnosti“ pomeni kulturo, v kateri glavni upravljavci ali druge osebe niso kaznovani za svoja dejanja, opustitve ali odločitve, če so v skladu z njihovimi izkušnjami ter usposabljanjem, v kateri pa se huda malomarnost, namerne kršitve in destruktivna dejanja ne dopuščajo;
13. „kontaktna točka“ pomeni:
 - (a) pristojni organ, ki ga določi posamezna država članica v skladu s členom 6(3), kadar zahtevke za informacije predloži zainteresirana stran s sedežem v državi članici;
 - (b) Komisijo, kadar zahtevke za informacije predloži zainteresirana stran, ki ima sedež zunaj Unije;
14. „zainteresirana stran“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo ali kateri koli uradni organ, ne glede na to, ali je pravna oseba ali ne, ki lahko sodeluje pri izboljšanju varnosti v letalstvu z dostopom do informacij o dogodkih, ki si jih izmenjujejo države članice, in je uvrščena v eno od kategorij zainteresiranih strani, določenih v Prilogi II;
15. „državni varnostni program“ pomeni celovit sklop zakonodajnih aktov in dejavnosti, katerih namen je upravljanje varnosti v civilnem letalstvu v državi članici;
16. „Evropski načrt za varnost v letalstvu“ pomeni oceno varnostnih vprašanj in s tem povezan načrt ukrepov na evropski ravni;
17. „Evropski program za varnost v letalstvu“ pomeni celovit sklop predpisov na ravni Unije, skupaj z dejavnostmi in postopki, ki se uporabljajo za skupno upravljanje varnosti v civilnem letalstvu na evropski ravni;
18. „sistem upravljanja varnosti“ pomeni sistematičen pristop k upravljanju varnosti v letalstvu, vključno s potrebnimi organizacijskimi strukturami, odgovornostmi, politikami in postopki, in vključuje vsak sistem upravljanja, ki je namenjen upravljanju varnosti, bodisi samostojno bodisi skupaj z drugimi sistemi upravljanja organizacije.

Člen 3

Predmet in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila za:
 - (a) poročanje o dogodkih, ki ogrožajo ali ki bi, če se ne odpravijo ali če niso obravnavani, ogrozili zrakoplov, osebe v njem ali katero koli drugo osebo, opremo ali napravo, ki vpliva na delovanje zrakoplova, in poročanje o drugih ustreznih informacijah v zvezi z varnostjo z zadevnega področja;
 - (b) analizo in nadaljnje ukrepanje glede sporočenih dogodkov in drugih informacij v zvezi z varnostjo;
 - (c) zaščito letalskih uslužbencev;
 - (d) primerno uporabo zbranih informacij v zvezi z varnostjo;
 - (e) vključevanje informacij v evropsko centralno podatkovno bazo, in
 - (f) razširjanje anonimiziranih informacij zainteresiranim stranem z namenom, da se tem stranem zagotovijo informacije, ki jih potrebujejo za izboljšanje varnosti v civilnem letalstvu.
2. Ta uredba se uporablja za dogodke in druge informacije v zvezi z varnostjo, ki vključujejo civilne zrakoplove, razen zrakoplov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 216/2008. Države članice lahko sklenejo, da se ta uredba uporablja tudi za dogodke in druge informacije v zvezi z varnostjo, ki vključujejo civilne zrakoplove iz Priloge II k navedeni uredbi.

Člen 4

Obvezno poročanje

1. O dogodkih, ki lahko predstavljajo veliko tveganje za varnost v letalstvu in ki spadajo v naslednje kategorije, poročajo osebe iz odstavka 6 v skladu s sistemom obveznega poročanja o dogodkih iz tega člena:
 - (a) dogodki v zvezi z delovanjem zrakoplova, na primer:
 - (i) dogodki v zvezi s trčenjem;
 - (ii) dogodki v zvezi z vzletanjem in pristajanjem;
 - (iii) dogodki v zvezi z gorivom;
 - (iv) dogodki med letom;
 - (v) dogodki v zvezi s komunikacijo;
 - (vi) dogodki v zvezi s poškodbami, z izrednimi in drugimi kritičnimi razmerami;
 - (vii) dogodki v zvezi z onesposobitvijo posadke in drugi dogodki v zvezi s posadko;
 - (viii) dogodki v zvezi z meteorološkimi razmerami ali varnostjo;
 - (b) dogodki v zvezi s tehničnim stanjem, vzdrževanjem in popravili zrakoplova, na primer:
 - (i) okvare na konstrukciji;
 - (ii) napake na sistemih;
 - (iii) težave z vzdrževanjem in popravili;
 - (iv) napake na pogonskih sistemih (vključno z motorji, propelerji in rotorskimi sistemi) in napake na pomožni energetski enoti (APU);
 - (c) dogodki v zvezi z navigacijskimi službami zračnega prometa in letalskimi navigacijskimi sredstvi, na primer:
 - (i) trčenjem, skorajšnjim trčenjem ali možnostjo trčenja;
 - (ii) posebnimi dogodki v zvezi z upravljanjem zračnega prometa in navigacijskimi službami zračnega prometa (ATM/ANS);
 - (iii) dogodki, ki se nanašajo na delovanje ATM/ANS;

- (d) dogodki v zvezi z letališči in zemeljskimi službami, na primer:
- (i) dogodki v zvezi z dejavnostmi na letališču in letališkimi napravami;
 - (ii) dogodki v zvezi s sprejemom in odpremo potnikov, prtljage, pošte in tovora;
 - (iii) dogodki v zvezi z zemeljsko oskrbo zrakoplova in s tem povezanimi storitvami.
2. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici vzpostavi sistem obveznega poročanja za lažje zbiranje podrobnosti o dogodkih iz odstavka 1.
3. Vsaka država članica vzpostavi sistem obveznega poročanja za lažje zbiranje podrobnosti o dogodkih, vključno z zbiranjem podrobnosti o dogodkih, ki jih zberejo organizacije na podlagi odstavka 2.
4. Evropska agencija za varnost v letalstvu (v nadaljnjem besedilu: Agencija) vzpostavi sistem obveznega poročanja, da olajša zbiranje podrobnosti o dogodkih, vključno s podrobnostmi o dogodkih, ki jih na podlagi odstavka 2 zberejo organizacije, ki jih je potrdila ali odobrila Agencija.
5. Komisija z izvedbenimi akti sprejme seznam za razvrščanje dogodkov, ki se uporablja pri poročanju o dogodkih v skladu z odstavkom 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(2).

Komisija v te izvedbene akte vključi ločen seznam za razvrščanje dogodkov, ki se uporablja za zrakoplove, ki ne spadajo med zahtevne zrakoplove na motorni pogon. Seznam je poenostavljena različica seznama iz prvega pododstavka in se po potrebi prilagodi posebnostim določeni vrsti letalstva.

6. Spodaj navedene fizične osebe poročajo o dogodkih iz odstavka 1 po možnosti prek sistema, ki ga je v skladu z odstavkom 2 vzpostavila organizacija, v kateri je redno ali pogodbeno zaposlen poročevalec oziroma organizacija uporablja njegove storitve, ali, če pa tega sistema niso izbrale, pa prek sistema, ki ga je v skladu z odstavkom 3 vzpostavila država članica, v kateri je sedež njihove organizacije, ali država, ki je izdala, potrdila ali spremenila licenco pilota, ali prek sistema, ki ga je v skladu z odstavkom 4 vzpostavila Agencija:
- (a) vodja zrakoplova ali v primerih, ko vodja zrakoplova ne more poročati o dogodku, kateri koli drug član posadke, ki je takoj za njim pristojen za nadzor nad zrakoplovom, registriranim v državi članici, ali zrakoplovom, registriranim zunaj Unije, ki ga uporablja operator, za katerega država članica zagotavlja nadzor delovanja, ali operator s sedežem v Uniji;
 - (b) oseba, ki se pod nadzorom države članice ali Agencije ukvarja s projektiranjem, izdelovanjem, spremljanjem plovnosti, vzdrževanjem ali modificiranjem zrakoplova ali katere koli opreme ali dela takšnega zrakoplova;
 - (c) oseba, ki pod nadzorom države članice ali Agencije podpiše potrdilo o pregledu plovnosti ali potrdilo o sprostitvi zrakoplova v obratovanje ali katere koli opreme ali dela takšnega zrakoplova;
 - (d) oseba, ki opravlja nalogo, za katero mora pridobiti dovoljenje države članice kot uslužbenec ponudnika storitev zračnega prometa, ki so mu zaupane odgovornosti v zvezi z navigacijskimi službami zračnega prometa, ali kot operater za storitve informacij za letenje;
 - (e) oseba, ki opravlja nalogo v zvezi z varnostnim upravljanjem letališča, za katerega se uporablja Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (1);
 - (f) oseba, ki opravlja nalogo v zvezi z namestitvijo, modificiranjem, vzdrževanjem, popravilom, obnovo, preverjanjem med letom ali pregledom letalskih navigacijskih sredstev, za katere država članica zagotavlja nadzor;
 - (g) oseba, ki opravlja naloge v zvezi z zemeljsko oskrbo zrakoplova, vključno z oskrbo z gorivom, pripravo dokumentacije o obremenitvi in uravnoveženosti, natovarjanjem, razledenitvijo in vleko na letališču, iz Uredbe (ES) št. 1008/2008.
7. Osebe, navedene v odstavku 6, poročajo o dogodkih v 72 urah po tem, ko izvejo zanje, razen če to preprečijo izjemne okoliščine.

8. Po uradnem obvestilu o dogodku vsaka organizacija s sedežem v državi članici, ki ni zajeta v odstavku 9, pristojnemu organu navedene države članice iz člena 6(3) čim prej, vsekakor pa najpozneje 72 ur po tem, ko izve za dogodek, sporoči podrobnosti o dogodku, zbrane v skladu z odstavkom 2 tega člena.

(1) Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, 31.10.2008, str. 3).

9. Po uradnem obvestilu o dogodku vsaka organizacija s sedežem v državi članici, ki jo je potrdila ali odobrila Agencija, Agenciji čim prej, vsekakor pa najpozneje 72 ur po tem, ko izve za dogodek, sporoči podrobnosti o dogodku, zbrane v skladu z odstavkom 2.

Člen 5

Prostovoljno poročanje

1. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici vzpostavi sistem prostovoljnega poročanja za lažje zbiranje:

- (a) podrobnosti o dogodkih, ki jih ni mogoče zajeti v sistemu obveznega poročanja;
- (b) drugih informacij v zvezi z varnostjo, glede katerih poročevalec meni, da pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu.

2. Vsaka država članica vzpostavi sistem prostovoljnega poročanja za lažje zbiranje:

- (a) podrobnosti o dogodkih, ki jih ni mogoče zajeti v sistemu obveznega poročanja;
- (b) drugih informacij v zvezi z varnostjo, glede katerih poročevalec meni, da pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu.

Ta sistem vključuje tudi zbiranje informacij, ki so jih organizacije sporočile na podlagi odstavka 6, vendar ni omejen le na to.

3. Agencija vzpostavi sistem prostovoljnega poročanja za lažje zbiranje:

- (a) podrobnosti o dogodkih, ki jih ni mogoče zajeti v sistemu obveznega poročanja;
- (b) drugih informacij v zvezi z varnostjo, glede katerih poročevalec meni, da pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu.

Ta sistem vključuje tudi, vendar ni omejen na to, zbiranje informacij, ki so jih na podlagi odstavka 5 sporočile organizacije, ki jih je Agencija potrdila ali odobrila.

4. Sistemi prostovoljnega poročanja omogočajo lažje zbiranje podrobnosti o dogodkih in informacijah v zvezi z varnostjo:

- (a) o katerih ni obvezno poročati na podlagi člena 4(1);
- (b) sporočenih s strani oseb, ki niso navedene v členu 4(6).

5. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici, ki jo je potrdila ali odobrila Agencija, Agenciji pravočasno poroča o podrobnostih dogodkov in drugih informacijah v zvezi z varnostjo, ki so zbrane v skladu z odstavkom 1 in ki lahko pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu.

6. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici, ki je ne potrdi ali odobri Agencija, pristojnemu organu navedene države članice, ki je bil določen na podlagi člena 6(3), pravočasno poroča o podrobnostih dogodkov in drugih informacijah v zvezi z varnostjo, ki so zbrane v skladu z odstavkom 1 tega člena in ki lahko pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu. Države članice lahko od vsake organizacije s sedežem na njihovem ozemlju zahtevajo, da poroča o podrobnostih vseh dogodkov, ki so bile zbrane na podlagi odstavka 1 tega člena.

7. Države članice, Agencija in organizacije lahko vzpostavijo druge sisteme zbiranja in obdelave informacij v zvezi z varnostjo za zbiranje podrobnosti o dogodkih, ki jih ni mogoče zajeti v sistemih poročanja iz člena 4 ter odstavkov 1, 2 in 3 tega člena. Ti sistemi lahko zajemajo poročanje subjektom, ki niso navedeni v členu 6(3), ter lahko vključujejo dejavno sodelovanje:

- (a) letalske industrije;
- (b) strokovnih organizacij letalskega osebja.

8. Informacije, pridobljene s prostovoljnim in obveznim poročanjem, je mogoče združiti v enotnem sistemu.

Člen 6

Zbiranje in shranjevanje informacij

1. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici imenuje eno ali več oseb, ki neodvisno zbirajo, vrednotijo, obdelujejo, analizirajo in shranijo podrobnosti o dogodkih, o katerih se poroča na podlagi členov 4 in 5.

Obravnava poročil poteka tako, da se v okviru spodbujanja "kulture pravičnosti" prepreči uporaba informacij za druge namene razen varnosti ter da je ustrezno zaščitena zaupnost identitete poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku.

2. Male organizacije lahko na podlagi dogovora s pristojnim organom vzpostavijo poenostavljen mehanizem za zbiranje, vrednotenje, obdelavo, analizo in shranjevanje poročil o podrobnostih dogodkov. Te naloge lahko opravljajo skupaj z organizacijami iste vrste, pri čemer upoštevajo pravila o zaupnosti in varstvu iz te uredbe.

3. Vsaka država članica določi enega ali več pristojnih organov, ki vzpostavijo mehanizem za neodvisno zbiranje, vrednotenje, obdelavo, analizo in shranjevanje podrobnosti o dogodkih, o katerih se poroča na podlagi členov 4 in 5.

Obravnava poročil poteka tako, da se v okviru spodbujanja "kulture pravičnosti" prepreči uporaba informacij za druge namene razen varnosti ter da je ustrezno zaščitena zaupnost identitete poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku.

Organi, ki jih je mogoče na podlagi prvega pododstavka skupno ali posamezno določiti za to, so:

- (a) nacionalna uprava za civilno letalstvo in/ali
- (b) organ za preiskave v zvezi z varnostjo in/ali
- (c) kateri koli drugi neodvisni organ ali subjekt s sedežem v Uniji, zadolžen za to nalogo.

Kadar država članica določi več kot en organ ali subjekt, enega od njih imenuje za kontaktno točko za prenos informacij iz člena 8(2).

4. Agencija imenuje eno ali več oseb, ki vzpostavijo mehanizem za neodvisno zbiranje, vrednotenje, obdelavo, analizo in shranjevanje podrobnosti o dogodkih, o katerih se poroča na podlagi členov 4 in 5.

Obravnava poročil poteka tako, da se v okviru spodbujanja "kulture pravičnosti" prepreči uporaba informacij za druge namene razen varnosti ter da je ustrezno zaščitena zaupnost identitete poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku.

5. Poročila o dogodkih, ki so sestavljena na podlagi podrobnosti o dogodkih, zbranih v skladu s členoma 4 in 5, organizacije hranijo v eni ali več podatkovnih bazah.

6. Poročila o dogodkih, ki so sestavljena na podlagi podrobnosti o dogodkih, zbranih v skladu s členoma 4 in 5, pristojni organi iz odstavka 3 hranijo v nacionalni podatkovni bazi.

7. V takšni nacionalni bazi se shranijo tudi pomembne informacije o nesrečah in resnih incidentih, ki jih zberejo ali izdajo organi za preiskave v zvezi z varnostjo.

8. Poročila o dogodkih, ki so sestavljena na podlagi podrobnosti o dogodkih, zbranih v skladu s členoma 4 in 5, Agencija hrani v podatkovni bazi.

9. Organi za preiskave v zvezi z varnostjo imajo neomejen dostop do nacionalne podatkovne baze iz odstavka 6, da lahko izpolnijo odgovornosti iz člena 5(4) Uredbe (EU) št. 996/2010.

10. Organi za civilno letalstvo držav članic imajo v okviru svojih odgovornosti, povezanih z varnostjo, neomejen dostop do svojih nacionalnih podatkovnih baz iz odstavka 6.

Člen 7

Kakovost in vsebina poročil o dogodkih

1. Poročila o dogodkih iz člena 6 vsebujejo vsaj informacije, navedene v Prilogi I.
2. Poročila o dogodkih iz odstavkov 5, 6 in 8 člena 6 vsebujejo klasifikacijo dogodka, o katerem so zbrane informacije, glede na tveganje za varnost. To klasifikacijo pregleda in po potrebi spremeni ter nato sprejme pristojni organ države članice ali Agencija v skladu s skupnim evropskim sistemom za klasifikacijo tveganj iz odstavka 5 tega člena.
3. Organizacije, države članice in Agencija zaradi večje usklajenosti podatkov, zlasti med prvotno zbranimi informacijami in poročilom, shranjenim v podatkovni bazi, določijo postopke za preverjanje kakovosti podatkov.
4. Podatkovne baze iz odstavkov 5, 6 in 8 člena 6 uporabljajo oblike, ki so:
 - (a) standardizirane, da omogočijo lažjo izmenjavo informacij, ter
 - (b) združljive s programsko opremo Eccairs in taksonomijo ADREP.
5. Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami in Agencijo prek omrežja analitikov varnosti v letalstvu iz člena 14(2) razvije skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj, da bi organizacijam, državam članicam in Agenciji omogočila razvrščanje dogodkov glede na tveganje za varnost. Pri tem upošteva potrebo po združljivosti z obstoječimi sistemi za klasifikacijo tveganj.

Komisija ta sistem razvije do 15. maja 2017.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18 v zvezi z opredelitvijo skupnega evropskega sistema za klasifikacijo tveganj.
7. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ureditve za izvajanje skupnega evropskega sistema za klasifikacijo tveganj. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(2).
8. Komisija in Agencija podpirata pristojne organe držav članic pri opravljanju naloge vključevanja podatkov, vključno na primer pri:
 - (a) vključevanju minimalnih informacij iz odstavka 1;
 - (b) klasifikaciji dogodkov glede na tveganje iz odstavka 2 in
 - (c) vzpostavitvi postopkov za preverjanje kakovosti podatkov iz odstavka 3.

Komisija in Agencija nudita to podporo na način, da prispeva k harmonizaciji procesa vnosa podatkov v državah članicah, in zlasti osebju organov ali subjektov iz člena 6(1), (3) in (4) zlasti zagotavljata:

- (a) smernice;
- (b) delavnice, in
- (c) ustrezno usposabljanje.

Člen 8

Evropska centralna podatkovna baza

1. Komisija upravlja evropsko centralno podatkovno bazo za shranjevanje vseh poročil o dogodkih, zbranih v Uniji.
2. Vsaka država članica v dogovoru s Komisijo posodablja evropsko centralno podatkovno bazo, tako da vanjo prenese vse informacije v zvezi z varnostjo, ki so shranjene v nacionalnih podatkovnih bazah iz člena 6(6).

3. Agencija se s Komisijo dogovori o tehničnih protokolih za prenos vseh poročil o dogodkih, ki jih Agencija zbere v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 in njenimi izvedbenimi pravili, zlasti za dogodke, shranjene v notranjih sistemih poročanja o dogodkih, ter informacij, zbranih na podlagi členov 4(9) in 5(5), v evropsko centralno podatkovno bazo.

4. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ureditve za upravljanje evropske centralne podatkovne baze iz odstavkov 1 in 2. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(2).

Člen 9

Izmenjava informacij

1. Države članice in Agencija sodelujejo pri izmenjavi informacij, tako da pristojnim organom drugih držav članic, Agenciji in Komisiji prek evropske centralne podatkovne baze omogočijo dostop do vseh informacij v zvezi z varnostjo, shranjenih v svojih podatkovnih bazah.

Poročila o dogodkih se v evropsko centralno podatkovno bazo prenesejo najpozneje v 30 dneh po njihovem vnosu v nacionalno podatkovno bazo.

Poročila o dogodkih se po potrebi posodobijo z dodatnimi informacijami v zvezi z varnostjo.

2. Države članice v evropsko centralno podatkovno bazo prav tako prenesejo informacije v zvezi z nesrečami in resnimi incidenti na naslednji način:

(a) med izvajanjem preiskave: predhodne dejanske informacije o nesrečah in resnih incidentih;

(b) po koncu preiskave:

(i) končno poročilo o preiskavi, in

(ii) povzetek navedenega poročila v angleškem jeziku, če je ta na voljo.

3. Država članica ali Agencija, ustreznim organom države članice ali Agenciji čim prej pošlje vse ustrezne informacije v zvezi z varnostjo, ki med zbiranjem podrobnosti o dogodkih, shranjevanjem poročil o dogodkih ali opravljanjem analize v skladu s členom 13(6), odkrije varnostna vprašanja, za katera meni, da:

(a) zadevajo druge države članice ali Agencijo, ali

(b) da bi druge države članice ali Agencija mogoče morale zaradi njih uvesti varnostni ukrep.

Člen 10

Razširjanje informacij, shranjenih v evropski centralni podatkovni bazi

1. Vsi subjekti, pristojni za urejanje varnosti v civilnem letalstvu, ali organi za preiskave v zvezi z varnostjo v Uniji imajo varen in neomejen spletni dostop do informacij o dogodkih, shranjenih v evropski centralni podatkovni bazi.

Informacije se uporabljajo v skladu s členoma 15 in 16.

2. Zainteresirane strani, našete v Prilogi II, lahko zahtevajo dostop do nekaterih informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza.

Zainteresirane strani s sedežem v Uniji naslovijo zahtevek za informacije na kontaktno točko države članice, v kateri imajo sedež.

Zainteresirane strani, ki imajo sedež zunaj Unije, svoje zahtevke naslovijo na Komisijo.

Komisija pristojni organ zadevne države članice obvesti o zahtevku na podlagi tega odstavka.

3. Ob upoštevanju člena 15(2) Uredbe (EU) št. 996/2010 se informacije iz evropske centralne podatkovne baze o tekočih preiskavah v zvezi z varnostjo, ki se izvajajo v skladu z navedeno uredbo, ne razkrivajo zainteresiranim stranem na podlagi tega člena.

4. Iz varnostnih razlogov se zainteresiranim stranem ne omogoči neposredni dostop do evropske centralne podatkovne baze.

Člen 11

Obdelava zahtevkov in odločitev

1. Zahtevki za informacije iz evropske centralne podatkovne baze se predložijo na obrazcih, ki jih je potrdila kontaktna točka. Ti obrazci vsebujejo vsaj elemente iz Priloge III.

2. Kontaktna točka, ki prejme zahtevek, preveri, ali je:

- (a) zahtevek vložila zainteresirana stran;
- (b) pristojna za obravnavo tega zahtevka.

Kadar kontaktna točka ugotovi, da je za obravnavo zahtevka pristojna druga država članica ali Komisija, zahtevek posreduje tej državi članici oziroma Komisiji.

3. Kontaktna točka, ki prejme zahtevek, za vsak primer posebej oceni, ali je zahtevek upravičen in izvedljiv.

Kkontaktna točka lahko zainteresiranim stranem sporoča informacije na papirju ali z uporabo varne elektronske komunikacije.

4. Kadar kontaktna točka sprejme zahtevek, določi obseg in stopnjo informacij, ki se sporočijo. Brez poseganja v člena 15 in 16 se sporočanje informacij omeji na to, kar je nujno potrebno za namene zahtevka.

Informacije, ki niso povezane z opremo, poslovanjem ali področjem delovanja zainteresirane strani, se predložijo samo v zbirni ali anonimizirani obliki. Informacije, ki niso v zbirni obliki, se lahko predložijo zainteresirani strani, če pošlje podrobno pisno utemeljitev. Te informacije je treba uporabljati v skladu s členoma 15 in 16.

5. Kontaktna točka sporoča zainteresiranim stranem iz točke (b) Priloge II samo informacije v zvezi z njihovo opremo, poslovanjem ali področjem delovanja.

6. Kontaktna točka, ki prejme zahtevek zainteresirane strani iz točke (a) Priloge II, lahko sprejme splošno odločitev, da navedeni zainteresirani strani redno posreduje informacije, pod pogojem da:

- (a) se zahtevane informacije nanašajo na opremo, poslovanje ali področje delovanja zainteresirane strani;
- (b) splošna odločitev ne zagotovi dostopa do celotne vsebine podatkovne baze;
- (c) splošna odločitev zajema samo dostop do anonimiziranih informacij.

7. Zainteresirana stran uporabi informacije, prejete na podlagi tega člena, pod naslednjimi pogoji:

- (a) zainteresirana stran uporabi informacije samo za namen, ki je naveden na obrazcu zahtevka in je združljiv s ciljem iz člena 1 te uredbe, in
- (b) zainteresirana stran ne razkrije prejetih informacij brez pisnega soglasja kontaktne točke, ki je informacije posredovala, in sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev ustrezne zaupnosti prejetih informacij.

8. Odločitev o razširjanju informacij na podlagi tega člena je omejena na to, kar je nujno potrebno za namene njihovega uporabnika.

Člen 12

Evidenca zahtevkov in izmenjava informacij

1. Kontaktna točka vodi evidenco vseh prejetih zahtevkov in ukrepov, sprejetih na podlagi teh zahtevkov.

Navedene informacije se Komisiji pravočasno sporočijo vsakič, ko se prejme zahtevek in/ali sprejme ukrep.

2. Komisija da na voljo vsem kontaktnim točkam posodobljen seznam zahtevkov, ki so jih prejele različne kontaktne točke in Komisija, ter ukrepov, ki so jih sprejele.

Člen 13

Analiza dogodkov in spremljanje na nacionalni ravni

1. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici razvije postopek analize dogodkov, zbranih v skladu s členoma 4(2) in 5(1), da se opredelijo tveganja za varnost, povezana z ugotovljenimi dogodki ali skupinami dogodkov.

Na podlagi navedene analize vsaka organizacija določi morebitne ustrezne korektivne ali preventivne ukrepe, ki so potrebni za povečanje varnosti letalstva.

2. Potem, ko organizacija s sedežem v državi članici na podlagi analize iz odstavka 1 opredeli kakršne koli ustrezne korektivne ali preventivne ukrepe, ki so potrebni za odpravljanje dejanskih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti v letalstvu:

(a) te ukrepe pravočasno izvede, in

(b) vzpostavi postopek za spremljanje izvajanja in učinkovitosti ukrepov.

3. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici svojim zaposlenim ali pogodbenemu osebju redno zagotavlja informacije v zvezi z analizo in spremljanjem dogodkov, za katere so sprejeti preventivni ali korektivni ukrepi.

4. Kadar organizacija s sedežem v državi članici, ki ni zajeta v odstavku 5, na podlagi svoje analize dogodkov ali skupine dogodkov, sporočenih na podlagi členov 4(8) in 5(6), opredeli dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu, pristojnemu organu te države članice v 30 dneh od dneva, ko poročevalec pošlje uradno obvestilo o dogodku, posreduje:

(a) morebitne prve rezultate analize, ki je bila izvedena na podlagi odstavka 1, ter

(b) kakršne koli ukrepe, ki jih je treba sprejeti na podlagi odstavka 2.

Organizacija sporoči končne rezultate analize takoj, ko so na voljo, načeloma pa najpozneje tri mesece od dneva uradnega obvestila o dogodku.

Pristojni organ države članice lahko od organizacije zahteva, naj mu posreduje prve ali končne rezultate analize vseh dogodkov, o katerih je bil uradno obveščen, vendar v zvezi z njimi ni prejel informacij o spremljanju ali pa je prejel le prve rezultate.

5. Kadar organizacija s sedežem v državi članici in ki jo potrdi ali odobri Agencija, na podlagi svoje analize dogodkov ali skupine dogodkov, sporočenih na podlagi členov 4(9) in 5(5), opredeli dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu, Agenciji v 30 dneh od dneva, ko poročevalec pošlje uradno obvestilo o dogodku, posreduje:

(a) morebitne prve rezultate analize, ki je bila izvedena na podlagi odstavka 1, in

(b) kakršne koli ukrepe, ki jih je treba sprejeti na podlagi odstavka 2.

Vsaka organizacija, ki jo potrdi ali odobri Agencija, pošlje Agenciji končne rezultate analize, kadar je bila potrebna, sporočijo takoj, ko so na voljo, načeloma pa najpozneje tri mesece od dneva uradnega obvestila o dogodku.

Agencija lahko od organizacij zahteva, naj ji posredujejo prve ali končne rezultate analize vseh dogodkov, o katerih je bila uradno obveščena, vendar v zvezi z njim ni prejela informacij o spremljanju ali pa je prejela le prve rezultate.

6. Vse države članice in Agencija oblikujejo postopek analize informacij o dogodkih, o katerih so bile neposredno obveščene v skladu s členi 4(6), 5(2) in 5(3), da se opredelijo tveganja za varnost, povezana s temi dogodki. Na podlagi te analize določijo vse ustrezne korektivne ali preventivne ukrepe, ki so potrebni za izboljšanje varnosti v letalstvu.

7. Po tem, ko država članica ali Agencija na podlagi analize iz odstavka 6 opredeli kakršne koli korektivne ali preventivne ukrepe, ki so potrebni za obravnavo dejanskih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti:

(a) te ukrepe pravočasno izvede, ter

(b) vzpostavi postopek za spremljanje izvajanja in učinkovitosti ukrepov.

8. Vsaka država članica in Agencija imajo za vsak dogodek ali skupino dogodkov, ki se spremljajo v skladu z odstavkom 4 ali 5, dostop do izvedene analize in ustrezno spremljajo ukrepe, ki jih sprejmejo organizacije, za katere so pristojne.

Če država članica ali Agencija oceni, da izvajanje in učinkovitost odzivov, o katerih je obveščena, nista primerna za odpravljanje dejanskih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti, zagotovi, da ustrezna organizacija sprejme in izvede ustrezne dodatne ukrepe.

9. Informacije, povezane z analizo in spremljanjem posameznih dogodkov ali skupin dogodkov, pridobljene na podlagi tega člena se, če so na voljo, pravočasno in najpozneje dva meseca po njihovi shranitvi v nacionalni podatkovni bazi v skladu s členom 8(2) in (3) shranijo v evropski centralni podatkovni bazi.

10. Države članice informacije, pridobljene z analizo poročil o dogodkih, uporabijo za opredelitev morebitnih korektivnih ukrepov, ki naj se izvedejo v okviru državnega varnostnega programa.

11. Da bi javnost obvestile o stopnji varnosti v civilnem letalstvu, vsaka država članica vsaj enkrat na leto objavijo poročilo o varnosti. Poročilo o varnosti:

(a) vsebuje informacije v zbirni in anonimizirani obliki o vrstah dogodkov in druge informacije v zvezi z varnostjo, poročane v okviru nacionalnih sistemov obveznega in prostovoljnega poročanja;

(b) opredeli trende;

(c) opredeli ukrepe, ki so bili sprejeti.

12. Države članice lahko objavijo tudi anonimizirana poročila o dogodkih in rezultate analize tveganja.

Člen 14

Analiza dogodkov in spremljanje na ravni Unije

1. Komisija, Agencija in pristojni organi držav članic skupaj sodelujejo pri redni izmenjavi in analizi informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza.

Brez poseganja v zahteve glede zaupnosti iz te uredbe je mogoče, kadar je to ustrezno in glede na posamezni primer, povabiti tudi opazovalce.

2. Komisija, Agencija in pristojni organi držav članic sodelujejo prek omrežja analitikov varnosti v letalstvu.

Omrežje analitikov varnosti v letalstvu prispeva k večji varnosti v letalstvu v Uniji, zlasti z izvajanjem analiz varnosti v podporo Evropskemu programu za varnost v letalstvu in Evropskemu načrtu za varnost v letalstvu.

3. Agencija podpira dejavnosti omrežja analitikov varnosti v letalstvu tako, da na primer nudi pomoč pri pripravi in organizaciji srečanj članov omrežja.

4. Agencija informacije o rezultatih analize informacij iz odstavka 1 vključi v letno poročilo o varnosti iz člena 15(4) Uredbe (ES) št. 216/2008.

Člen 15

Zaupnost in ustrezna uporaba informacij

1. Države članice in organizacije, v skladu s svojim nacionalnim pravom, ter Agencija sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo ustrezno zaupnost glede podrobnosti o dogodkih, ki jih prejmejo v skladu s členi 4, 5 in 10.

Vse države članice, vse organizacije s sedežem v državi članici ali Agencija obdelujejo osebne podatke samo v obsegu, ki je potreben za namen te uredbe, in brez poseganja v nacionalne pravne akte za izvajanje Direktive 95/46/ES.

2. Brez poseganja v določbe v zvezi z zaščito informacij o varnosti iz členov 12, 14 in 15 Uredbe (EU) št. 996/2010 se informacije iz poročil o dogodkih uporabljajo le za namen, za katerega so bile zbrane.

Države članice, Agencija in organizacije informacij o dogodkih ne dajo na razpolago oziroma jih ne uporabljajo:

(a) za pripisovanje krivde ali odgovornosti, ali

(b) za kateri koli drug namen, razen za ohranjanje ali izboljšanje varnosti v letalstvu.

3. Komisija, Agencija in pristojni organi držav članic pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz člena 14 v zvezi z informacijami, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza:

(a) zagotovijo zaupnost informacij, in

(b) omejijo rabo informacij v okviru, ki je nujno potreben za izpolnjevanje njihovih obveznosti v zvezi z varnostjo brez pripisovanja krivde ali odgovornosti; v tem smislu se te informacije uporabijo zlasti za obvladovanje tveganj in analizo trendov na področju varnosti, na podlagi katerih se lahko sprejmejo varnostna priporočila ali ukrepi za obravnavo dejanskih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti.

4. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi iz člena 6(3) in njihovi pravosodni organi med seboj sodelujejo na podlagi predhodnih upravnih dogovorov. Namen teh predhodnih upravnih dogovorov je zagotoviti ustrezno ravnotežje med potrebo po ustreznem delovanju sodstva na eni strani in potrebo po stalni razpoložljivosti informacij v zvezi z varnostjo na drugi strani.

Člen 16

Zaščita vira informacij

1. V tem členu „osebni podatki“ vključujejo zlasti imena ali naslove posameznikov.

2. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici zagotovi, da so vsi osebni podatki članom osebja te organizacije, ki niso osebe, imenovane na podlagi člena 6(1), dostopni le, kadar je to nujno potrebno za preiskavo dogodkov zaradi povečanja varnosti v letalstvu.

Informacije brez osebnih podatkov se razširjajo znotraj organizacije, če je to primerno.

3. Vsaka država članica zagotovi, da osebni podatki niso nikoli zabeleženi v nacionalni podatkovni bazi iz člena 6(6). Takšne informacije brez osebnih podatkov se dajo na voljo vsem zadevnim stranem, da se jim na primer omogoči izpolnjevanje njihovih obveznosti v zvezi z izboljšanjem varnosti v letalstvu.

4. Agencija zagotovi, da osebni podatki niso nikoli zabeleženi v podatkovni bazi Agencije iz člena 6(8). Takšne informacije brez osebnih podatkov se dajo na voljo vsem zadevnim stranem, da se jim na primer omogoči izpolnjevanje njihovih obveznosti v zvezi z izboljšanjem varnosti v letalstvu.

5. Državam članicam in Agenciji je prepuščeno sprejemanje vseh potrebnih ukrepov za ohranjanje ali izboljšanje varnosti v letalstvu.

6. Brez poseganja v veljavno nacionalno kazensko pravo se države članice vzdržijo sprožitve postopkov za nenačrtovane ali nenamerne kršitve zakonodaje, na katere so bile opozorjene samo zato, ker so bile sporočene na podlagi členov 4 in 5.

Prvi pododstavek se ne uporablja v primerih iz odstavka 10. Države članice lahko ohranijo ali sprejmejo ukrepe za izboljšanje zaščite poročevalcev ali oseb, ki so omenjene v poročilih o dogodku. Države članice lahko to pravilo uporabljajo zlasti brez izjem iz odstavka 10.

7. Kadar so disciplinski ali upravni postopki sproženi na podlagi nacionalne zakonodaje, se informacije iz poročil o dogodkih ne uporabijo proti:

(a) poročevalcem, ali

(b) osebam, ki so omenjene v poročilih o dogodku.

Prvi pododstavek se ne uporablja za primere iz odstavka 10.

Države članice lahko ohranijo ali sprejmejo ukrepe za izboljšanje zaščite poročevalcev ali oseb, ki so omenjene v poročilih o dogodku. Države članice lahko to zaščito zlasti razširijo na civilne ali kazenske postopke.

8. Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo v veljavi zakonske določbe, s katerimi zagotovijo višjo raven zaščite za poročevalce ali osebe, ki so omenjene v poročilih o dogodku, kakor je določena v tej uredbi.

9. Delodajalec ali organizacija, za katero se opravljajo storitve, zaradi informacij, ki jih predloži poročevalec, ne oškoduje zaposlenih in pogodbenega osebja, ki poročajo ali so omenjeni v poročilih o dogodkih, zbranimi v skladu s členoma 4 in 5, razen kadar se uporablja odstavek 10.

10. Zaščita iz odstavkov 6, 7 in 9 tega člena se ne uporablja v naslednjih primerih:

(a) namerna kršitev;

(b) očitno, hudo in resno neupoštevanje očitnega tveganja ter resnega pomanjkanja poklicne odgovornosti, ki bi narekovala takšno ukrepanje, ki je očitno potrebno v danih okoliščinah, kar bi povzročilo predvidljivo škodo osebi ali premoženju ali resno ogrozilo stopnjo varnosti v letalstvu.

11. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici po posvetovanju s predstavniki osebja sprejme notranja pravila, ki opisujejo, kako se v njej zagotavljajo in izvajajo načela „kulture pravičnosti“, zlasti načelo iz odstavka 9.

Organ, določen na podlagi odstavka 12, lahko zaprosi, da se pregledajo notranja pravila organizacij s sedežem v državi članici tega organa, preden se ta notranja pravila začnejo izvajati.

12. Vsaka država članica določi organ, odgovoren za izvajanje odstavkov 6, 9 in 11.

Temu organu lahko zaposleni in pogodbeno osebje poročajo o domnevnih kršitvah pravil, določenih v tem členu. Zaposleni in pogodbeno osebje za poročanje o kršitvah niso kaznovani. Ko poročajo o takšnih domnevnih kršitvah, lahko zaposleni in pogodbeno osebje o tem obvestijo Komisijo.

Imenovani organ po potrebi svetuje ustreznim organom svoje države članice glede pravnih sredstev ali kazni na podlagi člena 21.

13. Vsaka država članica 15. maja 2019 in potem vsakih pet let Komisiji predloži poročilo o izvajanju tega člena in zlasti o dejavnostih organa, določenega na podlagi odstavka 12. To poročilo ne vsebuje osebnih podatkov.

Člen 17

Posodobitev prilog

Na Komisijo se v skladu s členom 18 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za:

- (a) posodobitev seznama obveznih podatkovnih polj v poročilih o dogodkih, določenih v Prilogi I, kadar se glede na izkušnje, pridobljene pri uporabi te uredbe, izkaže, da so zaradi večje varnosti v letalstvu potrebne spremembe;
- (b) posodobitev obrazca zahtevka za informacije iz evropske centralne podatkovne baze iz Priloge III, da se upoštevajo pridobljene izkušnje in razvoj dogodkov;
- (c) uskladitev katere koli od prilog s programsko opremo Ecairs in taksonomijo ADREP, z zakonodajnimi akti, ki jih je sprejela Unija, in z mednarodnimi sporazumi.

Za posodobitev seznama obveznih polj Agencija in omrežje analitikov varnosti v letalstvu iz člena 14(2) Komisiji predloži ustrezno mnenje/mnenja.

Člen 18

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(6) in člena 17 se Komisiji podeli za obdobje petih let od začetka veljavnosti te uredbe. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 7(6) in člena 17 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 7(6) in členom 17, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 19

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen v skladu s členom 65 Uredbe (ES) št. 216/2008. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 20

Dostop do dokumentov in varstvo osebnih podatkov

1. Razen členov 10 in 11, v katerih so določena strožja pravila za dostop do podatkov in informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza, se ta uredba uporablja brez poseganja v Uredbo (ES) št. 1049/2001.
2. Ta uredba se uporablja brez poseganja v nacionalne pravne akte za izvajanje Direktive 95/46/ES in v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

Člen 21

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe. Predvidene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o navedenih določbah in vseh nadaljnjih spremembah teh določb.

Člen 22

Sprememba Uredbe (EU) št. 996/2010

Člen 19 Uredbe (EU) št. 996/2010 se črta.

Vendar se navedeni člen še naprej uporablja do dneva začetka uporabe te uredbe v skladu s členom 24(3).

Člen 23

Razveljavitve

Direktiva 2003/42/ES, Uredba (ES) št. 1321/2007 in Uredba (ES) št. 1330/2007 se razveljavijo. Uporabljajo se še naprej do dneva začetka uporabe te uredbe v skladu s členom 24(3).

Člen 24

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Komisija do 16. novembra 2020 objavi in pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, v katerem oceni izvajanje te uredbe. To poročilo zlasti zajema prispevek te uredbe k zmanjšanju števila letalskih nesreč in z njimi povezanih smrtnih žrtev. Če je primerno in na podlagi tega poročila Komisija po potrebi pripravi predloge za spremembo te uredbe.
3. Ta uredba se uporablja od 15. novembra 2015 in ne pred začetkom veljavnosti izvedbenih ukrepov iz člena 4(5). Člen 7(2) se začne uporabljati, ko začnejo veljati delegirani in izvedbeni akti, ki določajo in vzpostavljajo skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj iz člena 7(6) in (7).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 3. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

SEZNAM ZAHTEV, KI SE UPORABLJAJO ZA SISTEMA OBVEZNEGA IN PROSTOVOLJNEGA POROČANJA
O DOGODKIH

Opomba: Podatkovna polja je treba obvezno izpolniti z zahtevanimi informacijami. Če pristojni organi države članice ali Agencija teh informacij ne bi mogli vključiti, ker jih organizacija ali poročevalec nista zagotovila, se lahko v podatkovno polje vnese vrednost „ni znano“. Vendar bi se bilo treba zaradi zagotovitve prenosa ustreznih informacij čim bolj izogibati uporabi vrednosti „ni znano“ in, če je to mogoče, poročilo pozneje dopolniti z informacijami.

1. SKUPNA OBVEZNA PODATKOVNA POLJA

Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. Naslov

— Naslov

2. Informacije o dokumentu

— Odgovorni subjekt

— Referenčna številka

— Status dogodka

3. Čas

— Datum UTC

4. Kraj

— Država/Območje dogodka

— Kraj dogodka

5. Razvrstitev

— Razred dogodka

— Kategorija dogodka

6. Opis

— Jezik opisa

— Opis

7. Dogodki

— Vrsta dogodka

8. Razred tveganja

2. POSEBNA OBVEZNA PODATKOVNA POLJA

2.1 Podatkovna polja v zvezi z zrakoplovom

Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. Identifikacija zrakoplova

— Država registracije

— Znamka/Model/Serija

- Serijska številka zrakoplova
 - Registracijska številka zrakoplova
 - Klicni znak
2. Upravljanje zrakoplova
- Operator
 - Vrsta dejavnosti
3. Opis zrakoplova
- Kategorija zrakoplova
 - Vrsta pogonskega sistema
 - Razred glede na maso
4. Zgodovina leta
- Zadnja izhodiščna točka
 - Predvidena destinacija
 - Faza leta
5. Vreme
- Povezava z vremenom
- 2.2 Podatkovna polja v zvezi z navigacijskimi službami zračnega prometa**
- Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:
1. Povezava z ATM
- Prispevek ATM
 - Vpletena služba (vpliv na službo ATM)
2. Naziv enote ATS
- 2.2.1 Podatkovna polja v zvezi z izgubo minimalnega razdvajanja/izgubo razdalje in kršitvijo zračnega prostora**
- Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:
- (1) Zračni prostor
- Vrsta zračnega prostora
 - Razred zračnega prostora
 - Naziv FIR/UIR
- 2.3 Podatkovna polja v zvezi z letališčem**
- Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:
1. Oznaka kraja (oznaka ICAO za letališče)
2. Kraj na letališču

2.4 Podatkovna polja v zvezi s škodo na zrakoplovu ali poškodbo osebe

Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. Resnost

- Največja škoda
- Stopnja poškodbe

2. Poškodbe oseb

- Število poškodb na tleh (smrtne, hude, manjše)
 - Število poškodb na zrakoplovu (smrtne, hude, manjše)
-

PRILOGA II

ZAINTERESIRANE STRANI

- (a) Seznam zainteresiranih strani, ki lahko prejmejo informacije na podlagi odločitve za vsak primer posebej na podlagi člena 11(4) ali na podlagi splošne odločitve v skladu s členom 11(6):
1. Proizvajalci: oblikovalci in proizvajalci zrakoplovov, motorjev, propelerjev, delov in naprav zrakoplovov ter njihova združenja; oblikovalci in proizvajalci sistemov upravljanja zračnega prometa (ATM) in njihovih sestavnih delov; oblikovalci in proizvajalci sistemov za navigacijske službe zračnega prometa (ANS) in njihovih sestavnih delov; oblikovalci in proizvajalci sistemov in opreme, ki se uporabljajo za zračni del letališča
 2. Vzdrževanje: organizacije, ki sodelujejo pri vzdrževanju ali obnovi zrakoplovov, motorjev, propelerjev ter delov in naprav zrakoplovov; pri namestitvi, modificiranju, vzdrževanju, popravilih, obnovi, preverjanju med letom ali pregledu letalskih navigacijskih sredstev; ali pri vzdrževanju ali obnovi sistemov zračnega dela letališča, njegovih sestavnih delov in opreme
 3. Letalski prevozniki: letalske družbe in letalski prevozniki ter združenja letalskih družb in letalskih prevoznikov; upravljalci letališč in združenja upravljalcev letališč
 4. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa in izvajalci posebnih funkcij ATM
 5. Izvajalci letaliških storitev: organizacije, ki se ukvarjajo z zemeljsko oskrbo zrakoplovov, vključno z oskrbo z gorivom, pripravo dokumentacije o obremenitvi in uravnoveženosti, natovarjanjem, razledenitvijo in vleko na letališču ter z reševanjem in gašenjem požarov ali drugimi storitvami ukrepanja ob nesrečah
 6. Organizacije za usposabljanje na področju letalstva
 7. Organizacije iz tretjih držav: državni letalski organi in organi za preiskovanje nesreč iz tretjih držav
 8. Mednarodne organizacije na področju letalstva
 9. Raziskave: javni ali zasebni raziskovalni laboratoriji, centri ali subjekti ali univerze, ki sodelujejo pri raziskavah ali študijah o letalski varnosti
- (b) Seznam zainteresiranih strani, ki lahko prejmejo informacije na podlagi odločitve za vsak primer posebej na podlagi členov 11(4) in 11(5):
1. Piloti (na osebno pobudo)
 2. Kontrolorji zračnega prometa (na osebno pobudo) in drugo osebje ATM/ANS, ki izvaja naloge v zvezi z varnostjo
 3. Inženirji/tehniko/osebje, ki skrbi za varnostno elektroniko v zračnem prometu/menedžerji na področju letalstva (ali menedžerji, ki upravljajo letališča) (na osebno pobudo)
 4. Strokovni predstavniški organi osebja, ki izvaja naloge v zvezi z varnostjo
-

PRILOGA III

ZAHTEVEK ZA INFORMACIJE IZ EVROPSKE CENTRALNE PODATKOVNE BAZE

1. Ime:

Funkcija/položaj:

Podjetje:

Naslov:

Telefon:

E-naslov:

Datum:

Poslovno področje:

Kategorija vložnika (glej Prilogo II k Uredbi (EU) št. 376/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o poročanju, analizi in spremljanju dogodkov v civilnem letalstvu ⁽¹⁾):

2. Zahtevane informacije (prosimo za čim podrobnejši opis, vključno z datumom/obdobjem, ki vas zanima):

3. Razlog za vložitev zahtevka:

4. Opis namena, za katerega bodo informacije uporabljene:

5. Datum, do katerega se zahtevajo informacije:

6. Izpolnjen obrazec je treba poslati po elektronski pošti na naslov: (kontaktna točka)

7. Dostop do informacij

Kontaktna točka ni dolžna predložiti zahtevanih informacij. To lahko stori le, če je prepričana, da je zahtevek skladen z Uredbo (EU) št. 376/2014. Vložnik v svojem imenu in imenu svoje organizacije zagotavlja, da bo informacije uporabil samo za namen iz točke 4. Treba je opozoriti tudi, da se informacije, posredovane na podlagi tega zahtevka, dajejo na voljo samo za potrebe varnosti letenja, kot določa Uredba (EU) št. 376/2014, in ne za druge namene, kot so zlasti za pripisovanje krivde ali odgovornosti ali v komercialne namene.

Vložnik ne sme razkriti informacij, ki so mu bile posredovane, brez pisnega dovoljenja kontaktne točke informacij.

Zaradi neupoštevanja navedenih pogojev se lahko zavrne dostop do nadaljnjih informacij iz evropske centralne podatkovne baze in uvedejo kazni, kadar je to primerno.

8. Datum, kraj in podpis:

⁽¹⁾ UL L 122, 24.4.2014, str. 18